

[Hanns Reintoft.]

Man havde råd til at tilbagebetale den bundne opsparing, og man har råd til mange andre ting.

Hvis vi ser en lille smule på erhvervslivets indtjening, så ligger den jo ikke så dårligt, som det bliver sagt, når man altid råber og skriger om vores dårlige økonomiske situation. Bare i første halvår af 1975 havde Handelsbanken et driftsoverskud på 159,9 mill. kr. og en kursgevinst på 79 mill. kr. Omregnet på årsbasis er det en stigning på 148 pct. Bare de to sidste år steg den reelle værdi på jord og fast ejendom med 150 mia kr. Jeg står her med det nummer af Finans-tidende, der er kommet i dag, og hvis socialministeren kiggede lidt på det, der hedder nettooverskud og udbytte, ville hun se, at hvis den politiske vilje var der, så var der nok også 1½ mia kr. til de 16 pct. af befolkningen, der har de allerdårligste vilkår. Dette er ikke et spørgsmål om at have råd. Dette er et spørgsmål om politisk vilje.

Jeg kender også argumentet, at skatterne er for høje. Ja, lønarbejdernes skatter er for høje, men der er rigtigt nok mange andre, der ikke betaler det til deres samfund, som de burde, og selvfølgelig kunne pengene hentes hjem.

For at vende tilbage til pensionisternes vilkår vil jeg sige, at enhver må kunne forstå, at de ikke kan klare sig. Det er ikke rigtigt, at deres realpension ikke er udhulet. Det, de skulle have nu i anledning af arbejdsmarkedets overenskomster, bliver jo meget småt. Det er vel heller ikke gået i glemmebogen, at man forhindrede lønforbedringer for hele arbejdsmarkedet ved et indgreb herfra.

Der diskuteres så meget, og man kender en oldemor i Nørre-Snede, der klarer sig meget godt, og der er ingen reallønsudhuling osv. osv. Skal vi ikke se på de reelle tal. En enlig pensionist har 1.503 kr. om måneden. Alle ved herinde, at det er meget, meget svært at leve af. Et ægtepar har 2.448 kr. Enhver kan forstå, at det giver et surt og et trist liv, og hvad er det? Det er vores udregnede eksistensminimum, der går igennem hele den sociale lovgivning.

Var det ikke på tide, at vi herinde tog en idémæssig debat om, hvorvidt det er det, vi ønsker med vores pensionister? Var det det danske samfunds mål, at netop vores

pensionistgruppe skulle leve på det, socialministeriet har udregnet som det absolutte eksistensminimum?

Jeg vil gerne understrege klart, at for os er det utåleligt, at netop den generation, de, der bar første og anden verdenskrig, de, der bar krisen i 1930'erne, de, der ved deres produktivitet gennemførte opsvinget i 1950'erne, at netop de skal betale for den krise nu. Det må og skal være andre skuldre, også de yngre, der bærer det. De har taget deres.

Så alle de undskyldninger. Socialministeren ved jo udmærket godt, at rådighedsbeløbene ikke slår til. Socialministeren er antagelig orienteret om, at Københavns kommune netop har måttet foretage en drastisk nedskæring på vinduespuddning og alting. Det er nat med det, undtagen for dem, der har fået det bevilget. Det kan heller ikke være ukendt, at der er en fantastisk uensartet praksis fra kommune til kommune. Fra Gladsaxe til København er der vid forskel på, hvornår man kan få beløbet.

Endelig vil de ældre ikke gå op og bede om det, og det skal de ikke lide for. Det skulle de roses for. Det er, fordi de har en ordentlig holdning til hele deres samfund.

Bistandsloven løser jo heller ikke de problemer. Det ved vi jo udmærket godt. Alle siger — sidst Socialinspektørforeningens årsmøde — at bistandsloven er underbudgetteret, og at der derfor ikke bliver ekstra penge til pensionisterne.

Så må jeg lige sige til den socialdemokratiske ordfører: der er faktisk altid hold i det, vi foretager os. Vi har ved hver eneste finanslovbehandling fremsat et finanslovsforslag, hvor der er dækning for de forslag, vi stiller, og det er der også for dette.

Med hensyn til skatteproblemerne har vi også gentagne gange fremsat et skatteforslag, der løser det problem, hr. Albertsen gjorde opmærksom på.

Til fru Ebba Strange. Der var noget af det, jeg havde håbet hun kunne have tænkt sig til uden at spørge, men det skal jeg forklare hende bagefter. Når vi ikke bare ordner det på pensionstillæggene, så er det, fordi de er så forfærdelig følsomme. Fru Ebba Strange kender godt problemerne med folk, der har bare en lille smule penge og eget hus osv. Som sagt er der også ting, man godt kunne tænke lidt dybere over i den forbindelse.